

paa anden Maade, end ved en eller anden directe Afgift paa dens Beboere, og derved svæker den let disses Skatte-Gyve i Retninger, som det senere kunde findes tjenligere at have reserveret sig med Hensyn til mangfoldige, almeennyttige og hensigtsmæssige Foranstaltninger, hvis Nødvendighed den communale Administrations Udvikling stedse mere vil godtgjøre, og hvortil Penge ville behøves. Kjøbenhavns Communalbestyrelses Andragende af December 1841, betræffende Uligheden mellem Kjøbenhavns og Rigets øvrige Kjøbstæders Beskættning, gif heller ingenlunde ud paa Ophævelse af Consumtions-Afgifterne i Kjøbenhavn, men alene paa, at disse maatte blive lige med Consumtions-Afgifterne i de andre Kjøbstæder.

Naar til alt Foranførte kommer, at de Afgifter, om hvis Ophævelse i Kjøbenhavn der er Spørgsmaal, til Beløb circa 367,000 Rbd., kunne, som Forholdene nu stille sig, alene calculeres at formindskes med et i Forhold til Provindskjøbstæderne ringe Beløb af besparede Administrationsomkostninger, saa maa det vistnok erkendes, at særdeles vigtige Grunde tale for, idetmindste for Tiden, at blive staaende ved de paagældende Consumtions-Afgifters Ophævelse i Provindserne.

Det fortjener ogsaa at bemærkes, at Kong Christian VIII., der oprindeligt var meget stemt for Consumtionens Ophævelse i Kjøbenhavn, udtrykkelig ved allerhøieste Resolution af 17de Juli 1844 har affectet herfra, efterat de ovennævnte Modgrunde i det Geheime-Statsraad vare udviklede af det daværende General-Loldkammer og Commerce-Collegium.

Hermed vare det dog ikke sagt, at det Kjøbenhavnske Consumtionsvæsen ikke ogsaa skulde vare modtageligt for Modificationer og Forbedringer til Lettelse for Øerne og uden Tab for Statskassen. Ivertimod have Regjeringens Beskræbelse særdeles været rettede herpaa, og det Forslag, som i det Niemed er fremsat angaaende Hovedstadens fremtidige Consumtionsvæsen, vil forhaabentlig findes at indeholde væsentlige Forbedringer.

I Tillid til, at dette Forslag vil vinde Bifald, med mindre, eller i alt Fald indtil, et mere tilraadeligt maatte kunne fremsættes, har

Regjeringen derfor troet at maatte fastholde det ved den ovennævnte allerhøieste Resolution af 1844 allerede givne Udgangspunkt, hvis følge Consumtionens fuldstændige Ophævelse indskrænkes til Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn.

De Afgifter, om hvis Afløsning uden for Kjøbenhavn der herefter bliver Spørgsmaal, ere følgende efter Middeltal af de 5 Aar 1844—1848.

1. Indførselsconsumtionen af andre end spiritueuse Varer, efter Fradrag af Consumtionsgodtgjørelser, til Beløb 200,078 Rbd.
 2. Formalingsafgift af andet Korn end til Brændeviin . . 105,485 —
 3. Personel-Consumtion 4,742 —
- tilsammen for alle Provindskjøbstæder, Ladeplassen Logstør herunder indbefattet, men ikke — hvorom specielt nedenfor — udeladt. 310,305 Rbd.

Følge den Beregningsmaade, som i For tiden er blevet fulgt i denne Sag, vilde det være i sin Orden at bringe til Afgang i bemeldte Sum ikke alene hvad der strax ved Consumtionens Ophævelse kan bespares i Administrationsomkostninger, men ogsaa hvad Statskassen i Tidens Løb yderligere vil vinde, efterhaanden som Dødsfald, Forflyttelser o. desl. formindskes de, i Sammenligning med Normalgageringen, ifkun midlertidige Afgifter, som ville vedblive i adskillige Aar efter Consumtionens Ophævelse. Naar der imidlertid er Spørgsmaal om det vøiblikkelige Ud-fald i de aarlige Statsintrader, som en Følge af Consumtionens Ophævelse udenfor Kjøbenhavn, da kan der i ovenstaaende Sum ikke afkortes videre, end hvad der ifølge den forelagte nye Gageringsplan med personlige Tillæg og Pensionsbeløb til de Afgaaende strax vil kunne bespares, nemlig circa 70,000 Rbd., saa at, med et rundt Tal, 240,000 Rbd. bliver det Beløb, som Statskassen aarlig i det første Aar mister ved Provindskjøbstæders Ophævelse.

Med Hensyn til den Maade, hvorpaa Besderlaget for Consumtionens Ophævelse udenfor